

A Study of the New Normal Educational Management Skills of School Administrators under the Secondary Educational Service Area Office Kalasin

Pichawan Shamsheun Chomdong, Amon Malasri, and Komsan Khajornpanyapaisan

Kalasin University, Thailand

E-mail: pichawan.ch@ksu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-1337-0229>

E-mail: amorn.ma@ksu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-1312-3636>

E-mail: komkajorn@hotmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0000-8137-0836>

Received 13/02/2024

Revised 05/03/2024

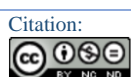
Accepted 25/03/2024

Abstracts

Background and Aims: Arranging education to fit the new normal period has increased the importance of technology and creativity in the classroom. Since many educators have become accustomed to working remotely using technology, there has been a shift in how teachers and students behave when utilizing it for distance learning, and using technology for learning has become the new standard. ensuring that every learner receives the most benefit from their education. Thus, this research aims to 1) study the components of educational management skills in the new normal era of school administrators, 2) study the level of educational management skills in the new normal era of school administrators, 3) compare the level of educational management skills in the new normal era of school administrators under the Kalasin Secondary Education Area Office classified by school size, and 4) compare the level of educational management skills in the new normal era of school administrators under the Kalasin Secondary Education Area Office classified by management experience.

Methodology: The research study is divided into 2 consecutive phases: Phase 1 attended by qualified nine key informants was obtained by specific selection. The instruments used in the research were structured interviews 9 expert qualified informants were obtained by purposive sampling. The instrument was the interview was used to collect the complete details of information. Phase 2, where the population of this research was 55 administrators under the secondary educational service area office Kalasin. The instrument was a questionnaire. Data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation.

Results: (1) The new normal educational management skills for school administrators consists of 6 skills: 1) effective communication skills, 2) skills for building sustainable community

relationships, 3) creative thinking and problem-solving skills, 4) skills in using technology, digital media, and management innovation. 5) skills in emotional intelligence and a positive attitude, and 6) English language skills. (2) The new normal educational management skills of school administrators overall were at the highest level. (3) The comparison of new normal educational management skills of school administrators classified by school size was the difference. And (4) The comparison of new normal educational management skills of school administrators classified by management experience was the difference.

Conclusion: the field of educational administration has changed to emphasize a diverse set of abilities necessary for surviving the "new normal." In addition to adjusting to variations in school size and management experience, administrators need to possess exceptional communication, technological, and emotional intelligence skills. This sophisticated knowledge highlights the necessity of customized approaches to address the various demands of educational leadership in the fast-paced world of today.

Keywords: Educational Management Skills; New Normal Era

การศึกษาทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

พิฒวารรณ แซ่มซิ่น ชมดง, อมร มะลาตรี, คมสันที ขจรปัญญาไพศาล

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับยุคนิวนอร์มัลทำให้เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน บุคลากรทางการศึกษาจำนวนมากมีการปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกลส่งผลกระทบต่อไปถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของครูและนักเรียนเพื่อการเรียนรู้ทางไกลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้กลายเป็นความปกติใหม่ทำให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนสำหรับผู้เรียนทุกคน ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน 2) ศึกษาาระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน 3) เปรียบเทียบระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และ 4) เปรียบเทียบระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน

ระเบียบวิธีการวิจัย: การศึกษาวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะต่อเนื่อง คือ ระยะที่ 1 มีผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์ชนิดมีโครงสร้างวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 2 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ ในปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 55 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มีความเชื่อมั่น เท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ หาร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย: (1) ทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ ประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน 3) ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 4) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ 5) ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก และ 6) ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ (2) ทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (3) ผู้บริหารที่สังกัดโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

แตกต่างกัน และ (4) ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานแตกต่างกัน มีระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

สรุปผล: การบริหารการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงซึ่งต้องอาศัยความสามารถที่หลากหลายที่จำเป็นต่อการอยู่รอดของ "ความปกติใหม่" นอกเหนือจากการปรับให้เข้ากับขนาดโรงเรียนและประสบการณ์การบริหารจัดการที่หลากหลายแล้ว ผู้บริหารยังจำเป็นต้องมีทักษะด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี และความฉลาดทางอารมณ์ที่ยอดเยี่ยมอีกด้วย ความรู้ที่ซับซ้อนนี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นของแนวทางที่กำหนดเองเพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายของความเป็นผู้นำด้านการศึกษาในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

คำสำคัญ: ทักษะการบริหารจัดการศึกษา; ยุคดิจิทัล

บทนำ

เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในเดือนมีนาคม 2563 องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้เป็นโรคระบาดทั่วโลก ส่งผลให้ทุกประเทศต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบวัฒนธรรมองค์กร รูปแบบในการทำงาน รูปแบบการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบใหม่ ที่ต้องมีความสอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากประสบกับภาวะวิกฤตการแพร่ระบาดนี้ โดยรูปแบบวิถีชีวิตใหม่นี้ประกอบด้วย วิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร วิถีปฏิบัติ และการจัดการการใช้ชีวิตแบบใหม่ ที่แตกต่างจากอดีต อันเนื่องมาจากมีบางสิ่งมากระทบจนแบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยอย่างเป็นปรกตินี้ เรียกว่า ความปกติใหม่ (New Normal) (มาลี บุญศิริพันธ์, 2563) เมื่อเวลาผ่านไป สถานการณ์การแพร่ระบาดในประเทศไทย ยังคงทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น การแพร่ระบาดระลอกที่ 3 ในเดือนเมษายน 2564 ทำให้เกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นวงกว้างไปทั่วทุกจังหวัด ส่งผลกระทบต่ออย่างมากทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสาธารณสุข และโดยเฉพาะในด้านการจัดการศึกษาในโรงเรียน ที่ต้องมีนักเรียนจำนวนมากมารวมตัวกันในสถานศึกษา เนื่องจากต้องมีการเว้นระยะห่างทางสังคมตามนโยบาย Social Distancing ทำให้มีการออกมาตรการงดใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาเพื่อการจัดการศึกษา สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีนโยบายกำหนดรูปแบบการเรียนการสอน 5 รูปแบบ ตามบริบท และความเหมาะสมของแต่ละโรงเรียน คือ 1) ON-AIR การเรียนผ่านมูลนิธิการศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม ในพระบรมราชูปถัมภ์ หรือ DLTV 2) ON-LINE การเรียนผ่านอินเทอร์เน็ต 3) ON-DEMAND การเรียนผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ 4) ON-HAND การเรียนที่บ้านด้วยเอกสาร เช่น หนังสือนับแบบฝึกหัด หรือวิธีอื่น ๆ และ 5) ON-SITE การเรียนที่โรงเรียนโดยมีมาตรการเฝ้าระวังโรคระบาดตามประกาศของศูนย์บริหารสถานการณ์แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยไม่จำเป็นว่าโรงเรียนที่ปิดเรียนต้องใช้การเรียนการสอนแบบออนไลน์เพียงอย่างเดียว (สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564)

การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับยุคนิวอร์มัลนี้ ทำให้เทคโนโลยีและนวัตกรรมได้เข้ามามีบทบาทในการศึกษามากยิ่งขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน บุคลากรทางการศึกษาจำนวนมากมีการปรับตัวเพื่อใช้เทคโนโลยีในการทำงานทางไกล เช่น การประชุมออนไลน์ การจัดการเอกสารออนไลน์ รวมทั้งการจัดการเรียนการสอนผ่านแอปพลิเคชันต่าง ๆ ทั้งที่เป็นออนไลน์และออฟไลน์ อาจจะกล่าวได้ว่า พื้นที่การเรียนรู้ของนักเรียนได้ถูกทำให้เปลี่ยนไปด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบันและนวัตกรรมที่สร้างสรรค์คอนเทนต์อำนวยความสะดวกการสอนได้แก่ปลายนิ้ว ทำให้ทุกคนสามารถเรียนรู้ทุกเนื้อหาได้จากทุกคน ทุกที่ และทุกเวลา แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าปฏิสัมพันธ์ของครูและนักเรียนจะลดน้อยลง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ยังมีอยู่ แต่เปลี่ยนพื้นที่จากโรงเรียนสู่โทรศัพท์มือถือหรือเครื่องคอมพิวเตอร์เท่านั้น ในการเรียนรู้วิถีใหม่นั้น เป้าหมายของการศึกษายังคงเดิมแต่ผู้เรียนสามารถใช้วิธีที่แตกต่างในการไปถึงจุดหมายได้ (พัชรภรณ์ ดวงชื่น, 2563) การเปลี่ยนแปลงของรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนการสอนในยุคนิวอร์มัลนี้เป็นการดำเนินการตามนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียนและประชาชน โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาการศึกษา เพื่อร่วมกัน “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล” (Transforming Education to Fit in the Digital Era) เพื่อพัฒนาผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของการเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยคำนึงถึงชาติ ศาสนา ศิลปะ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม กีฬา ความปลอดภัย ความมีโอกาและความเสมอภาคทางการศึกษา รวมทั้งมีสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ส่งผลกระทบไปถึงพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีของครูและนักเรียนเพื่อการเรียนรู้ที่จะเกิดภายหลังจากภาวะวิกฤตการแพร่ระบาดนี้ได้ผ่านพ้นไป การเรียนรู้ทางไกลและการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้กลายเป็นความปกติใหม่ของการศึกษาไทย การจัดการเรียนการสอนทางไกลและการเรียนออนไลน์ที่มีอย่างทั่วถึง ทำให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดในการเรียนสำหรับผู้เรียนทุกคน

การปรับตัวของสถานศึกษาที่เกิดจากภาวะวิกฤตนี้ ทำให้การบริหารจัดการศึกษาจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนไปด้วย โดยพัชรภรณ์ ดวงชื่น (2563) ได้เสนอแนวทางในการบริหารจัดการศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้ 1) ด้านจัดการเรียนการสอนที่ต้องมีความสอดคล้องกับสถานการณ์และดำเนินการตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง 2) ด้านการประเมินผลที่ต้องปรับเปลี่ยนจาก “การประเมินผลการเรียน” ไปสู่ “การประเมินผลเพื่อการเรียนรู้” เป็นการทำความเข้าใจ ไม่ใช่การตัดสิน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2563) จากการจัดรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน 3) ด้านการพัฒนาครู มีการปรับรูปแบบดั้งเดิมจากครูที่ผู้สอน (Teacher) ไปเป็นครูผู้สนับสนุนการเรียนรู้ หรือ Learning Facilitator และจำเป็นต้องมีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในปัจจุบันและในอนาคตได้ 4) ด้านการบริหารหลักสูตร มีหลักสูตรการเรียนการสอนที่หลากหลาย ในทั้งรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ ออกแบบหลักสูตรโดยคำนึงถึงความแตกต่างของนักเรียน มีจุดเน้นอยู่ที่การทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพที่เป็นการเรียนรู้เชิงลึก คือ รู้จริง รู้ชัด นำไปประยุกต์ใช้ และสร้างสรรค์นวัตกรรมได้ (สุวิมล มธรรส, 2564) 5) ด้านการรับฟังเสียงสะท้อนจากครู ผู้ปกครอง นักเรียน และชุมชน รับฟังในการกำหนดนโยบายและแผนการจัดการเรียนรู้ การสร้าง

สภาพแวดล้อมที่ปลอดภัย รวมทั้งให้ความสำคัญกับสภาพจิตใจ สังคมและอารมณ์ของครูและนักเรียน และ 6) ด้านการบริหารจัดการทรัพยากรใหม่ตามลำดับความสำคัญใหม่ อาจต้องปรับการลงทุนจากการลงทุนในสถานศึกษา เป็นการลงทุนในเรื่องของการพัฒนาการปรับระบบการทำงานให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง ควรลงทุนในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนออนไลน์ ที่จำเป็นต้องมีการลงทุนในเรื่องของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้การเรียนการสอนออนไลน์มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยผู้บริหารโรงเรียนซึ่งเป็นผู้นำและมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการศึกษาหรือพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ จึงมีความจำเป็นต้องมีทักษะในการบริหารจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในยุคดิจิทัลนี้ เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

จากบริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่ทั่วทั้งจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดกาฬสินธุ์ ร่วมประชุม ครั้งที่ 33/2564 มีมติเห็นชอบให้จัดการเรียนการสอน แบบ on site ทั้งจังหวัด ตั้งแต่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย สถาบันกวดวิชาต่าง ๆ เพื่อเป็นการเฝ้าระวังป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ โดยสถานการณ์ ณ วันที่ 30 ธันวาคม 2564 มีผู้ติดเชื้อรายใหม่ 63 ราย ยอดผู้ป่วยสะสม 10,735 ราย หายป่วยสะสม 10,272 ราย จึงให้สถานศึกษาทุกระดับ ทุกแห่งของจังหวัดกาฬสินธุ์ จัดการเรียนการสอนแบบ on site ใช้การเรียน online แทน (ดวงใจ หงษ์จันทร์, 2564) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุค นวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียน และเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหารงาน เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศ สามารถนำไปกำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการพัฒนาผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งนำผลการวิจัยที่ได้ไปกำหนดเป็นนโยบายและแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนและพัฒนาผู้บริหารโรงเรียนในสังกัด เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนและเกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
2. เพื่อศึกษาระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนวัตกรรมของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

4. เพื่อเปรียบเทียบระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน

การทบทวนวรรณกรรม

ทักษะการจัดการศึกษาภายใต้วิถีปกติใหม่

1. ความสามารถในการปรับตัวและการจัดการภาวะวิกฤติในการจัดการการศึกษา:

ทักษะการจัดการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ภายใต้ "ความปกติใหม่" ซึ่งเกิดจากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ขณะนี้ผู้นำด้านการจัดการการศึกษาจำเป็นต้องแสดงความสามารถในการปรับตัวและความเชี่ยวชาญในการจัดการภาวะวิกฤติที่สูงขึ้น (Fink & Wamsley, 2020) สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับความสามารถในการตอบสนองต่อความท้าทายที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น การเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันในการเรียนรู้ทางไกล การหยุดชะงักในรูปแบบการสอนแบบดั้งเดิม และข้อกังวลด้านสุขภาพและความปลอดภัยที่เกิดขึ้นใหม่ ผู้จัดการการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีทักษะในการรับมือกับความไม่แน่นอน ตัดสินใจอย่างมีข้อมูลครบถ้วน และรักษาความต่อเนื่องในการส่งมอบการศึกษาท่ามกลางสถานการณ์วิกฤติ

2. การบูรณาการความรู้ด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี:

"ความปกติใหม่" ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการบูรณาการความรู้ด้านดิจิทัลและเทคโนโลยีในการจัดการศึกษา (Ferdig et al., 2020) ผู้นำทางการศึกษาต้องเชี่ยวชาญในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ทางไกล มีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และจัดการงานด้านการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วยความเชี่ยวชาญในแพลตฟอร์มการสื่อสารดิจิทัล ระบบการจัดการการเรียนรู้ และเครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูล นอกจากนี้ ผู้จัดการด้านการศึกษายังต้องสนับสนุนนักการศึกษาในการปรับแนวทางการสอนเพื่อใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพในการสอนและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

3. ความเสมอภาคและการไม่แบ่งแยกในการเป็นผู้นำทางการศึกษา:

ภายใต้ "ความปกติใหม่" ทักษะการจัดการศึกษาจะต้องจัดลำดับความสำคัญของความเสมอภาคและการไม่แบ่งแยกในแนวทางปฏิบัติของความเป็นผู้นำ (Bellanca & Brandt, 2021) ผู้นำทางการศึกษาได้รับมอบหมายให้จัดการกับความไม่เสมอภาคเชิงระบบที่เกิดจากการแพร่ระบาด เพื่อให้มั่นใจว่าสามารถเข้าถึงทรัพยากรทางการศึกษา บริการสนับสนุน และโอกาสสำหรับนักเรียนทุกคนได้อย่างเท่าเทียมกัน สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการใช้กลยุทธ์เพื่อเปิดช่องว่างทางดิจิทัล สนับสนุนชุมชนชายขอบและด้อยโอกาส และส่งเสริมวัฒนธรรมของความหลากหลาย ความเท่าเทียม และการไม่แบ่งแยกภายในสถาบันการศึกษา

4. ความเป็นผู้นำร่วมและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย:

ความเป็นผู้นำในการทำงานร่วมกันและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่แข็งแกร่งกลายเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้จัดการด้านการศึกษาใน "ความปกติใหม่" (Halverson & Poole, 2020) การจัดการสถาบันการศึกษาที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องสร้างและรักษาความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย รวมถึงครู เจ้าหน้าที่ ผู้ปกครอง นักเรียน สมาชิกในชุมชน และผู้กำหนดนโยบาย แนวทางความเป็นผู้นำแบบร่วมมือกันส่งเสริมการตัดสินใจร่วมกัน การแก้ปัญหาาร่วมกัน และความรู้สึกเป็นเจ้าของและความ

รับผิดชอบระหว่างผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งท้ายที่สุดก็มีส่วนทำให้ความสำเร็จและความยืดหยุ่นของความสำเร็จด้านการศึกษานำมาซึ่งท้ายที่สุด

5. การพัฒนาและการเรียนรู้ทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง:

เมื่อเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนอย่างต่อเนื่อง ผู้จัดการด้านการศึกษาคงต้องจัดลำดับความสำคัญของการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (UNESCO, 2020) การติดตามแนวโน้ม แนวปฏิบัติที่ดีที่สุด และนวัตกรรมใหม่ๆ ในการจัดการศึกษาถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเป็นผู้นำสถาบันการศึกษาในยุค "ความปกติใหม่" อย่างมีประสิทธิภาพ สิ่งนี้เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมในโอกาสในการพัฒนาทางวิชาชีพ การสร้างเครือข่ายกับเพื่อนฝูง และการแสวงหาคำปรึกษาและการฝึกสอนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการเป็นผู้นำและการปรับตัวในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีพลวัต

กล่าวโดยสรุป ทักษะการจัดการการศึกษาภายใต้ "ความปกติใหม่" ประกอบด้วยความสามารถในการปรับตัว การจัดการภาวะวิกฤต ความรู้ด้านดิจิทัล ความเท่าเทียมและการไม่แบ่งแยก ความเป็นผู้นำในการทำงานร่วมกัน การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง ด้วยการปลูกฝังทักษะและความสามารถเหล่านี้ ผู้จัดการการศึกษาสามารถนำทางความซับซ้อนของภูมิทัศน์ทางการศึกษาในปัจจุบัน และนำสถาบันของตนไปสู่ความยืดหยุ่น นวัตกรรม และความสำเร็จของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรอิสระ

1. ขนาดโรงเรียน
 - 1) โรงเรียนขนาดเล็ก
 - 2) โรงเรียนขนาดกลาง
 - 3) โรงเรียนขนาดใหญ่
 - 4) โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ
2. ประสบการณ์ในการบริหารงาน
 - 1) ต่ำกว่า 5 ปี
 - 2) 5 – 10 ปี
 - 3) 11 ปีขึ้นไป

ตัวแปรตาม

- ทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย 6 ทักษะ ดังนี้
- 1) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2) ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน
 - 3) ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์
 - 4) ทักษะด้านการใช้สื่อดิจิทัล นวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 5) ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก
 - 6) ทักษะทางการใช้ภาษาอังกฤษ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานวิธี โดยใช้แบบแผนสำรวจบุกเบิก (Exploratory Design) มีการศึกษาวิจัย 2 ระยะต่อเนื่อง คือระยะที่ 1 วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพโดยการศึกษาจากแนวคิดทฤษฎี และวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาสรุปอุปนัยเพื่อให้ได้องค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้ในการวิจัย ระยะที่ 2 วิจัยเชิงปริมาณโดยใช้ องค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนที่ได้จากระยะที่ 1 มาศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบและเปรียบเทียบระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคพื้นดิน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหารงาน ผู้วิจัยได้นำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ระยะดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคพื้นดิน

ระยะนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดของของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลเบื้องต้น แล้วนำไปสร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจำนวน 9 คน เพื่อให้ได้กรอบแนวคิดขององค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้ให้ข้อมูลหลัก

ผู้ให้ข้อมูลหลักเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ประกอบด้วย
 - 1.1 ผู้บริหารทางการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป จำนวน 2 คน
 - 1.2 ผู้บริหารโรงเรียน ที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือประสบการณ์ในการบริหารงานมากกว่า 10 ปี แบ่งตามขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 4 คน
 - 1.3 อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาเอกหรือมีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่รองศาสตราจารย์ขึ้นไปหรือเป็นประธานสาขาบริหารการศึกษา จำนวน 1 คน
2. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย ผู้บริหารงานด้านสาธารณสุขที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน
3. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีทางการศึกษา ประกอบด้วย ผู้ที่ทำงานด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาในสังกัดหน่วยงานทางการศึกษาที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) เกี่ยวกับองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แล้วนำไปรวมกับข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัล จากนั้นจึงสังเคราะห์ข้อมูลให้ได้องค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัล จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ มาสรุปเป็นทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์

ระยะที่ 2 การศึกษาและเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหารงาน

ในระยนี้ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากระยะที่ 1 มาสรุปเป็นกรอบแนวคิดขององค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน มากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ เพื่อสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน เพื่อใช้สำหรับการศึกษาและเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหารงาน โดยดำเนินการดังนี้

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ ปีการศึกษา 2565 จำนวนทั้งสิ้น 55 คน
2. ผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ และครูที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้างานในโรงเรียน จำนวน 165 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง คือ ผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 55 คน และครูที่มีตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน จำนวน 110 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม เกี่ยวกับระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ กาฬสินธุ์ ซึ่งแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับขนาดของโรงเรียน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 35 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1) นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาโดยรูปแบบออนไลน์ (google form) มาตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูล

2) นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาดำเนินการจัดทำข้อมูล โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สำหรับการคำนวณหาค่าสถิติตามลักษณะข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยคำนวณหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสังเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย 5 ทักษะ ได้แก่ (1) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (2) ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน (3) ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ (4) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ และ (5) ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก

ขั้นตอนที่ 2 ผลจากการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งหมด 9 คน ได้แก่ ผู้บริหารในเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาภาพสินธุ์ จำนวน 2 คน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาสกลนคร จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมขนาดกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาภาพสินธุ์ จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาร้อยเอ็ด จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาบุรีรัมย์ จำนวน 1 คน อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ อุดสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 1 คน หัวหน้าหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมและหัวหน้ากลุ่มงานพยาบาลผู้ป่วยหนัก โรงพยาบาลภาพสินธุ์ จำนวน 1 คน และหัวหน้ากลุ่มงานส่งเสริมและ

พัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาภาพสินธุ์ จำนวน 1 คน โดยมีการสัมภาษณ์ในช่วงวันที่ 1 กรกฎาคม ถึง 30 กันยายน พ.ศ. 2565 พบว่าทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน เพิ่มเติมจากเดิมอีก 1 ทักษะ คือ ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ สามารถนำมาสรุปได้ว่าทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ (1) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (2) ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน (3) ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ (4) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ (5) ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก และ (6) ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 ผลจากการศึกษาและเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ จำแนกตามขนาดของโรงเรียนและประสบการณ์ในการบริหารงาน แบ่งออกเป็น 2 ข้อ ดังนี้

1. ผลการศึกษาระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ แสดงดังตาราง

ตารางที่ 1 ระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ โดยภาพรวม

ทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารโรงเรียน	μ	σ	ระดับ
1. ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	4.65	0.48	มากที่สุด
2. ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน	4.66	0.51	มากที่สุด
3. ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์	4.51	0.52	มากที่สุด
4. ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ	4.47	0.62	มาก
5. ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก	4.73	0.46	มากที่สุด
6. ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ	4.17	0.76	มาก
รวม	4.53	0.57	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก ทักษะการสร้างสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนั้นอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคพหุสัณฐาน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการบริหารงาน แสดงดังตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาคพหุสัณฐาน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

1.	ทักษะการบริหารจัดการศึกษา ในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	N	μ	σ
1.	ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	ขนาดเล็ก	36	4.60	0.49
		ขนาดกลาง	9	4.72	0.45
		ขนาดใหญ่	7	4.75	0.47
		ขนาดใหญ่พิเศษ	3	4.83	0.38
2.	ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง ชุมชนที่ยั่งยืน	ขนาดเล็ก	36	4.62	0.53
		ขนาดกลาง	9	4.73	0.44
		ขนาดใหญ่	7	4.65	0.54
		ขนาดใหญ่พิเศษ	3	4.89	0.32
3.	ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิง สร้างสรรค์	ขนาดเล็ก	36	4.49	0.50
		ขนาดกลาง	9	4.56	0.52
		ขนาดใหญ่	7	4.52	0.57
		ขนาดใหญ่พิเศษ	3	4.60	0.52
4.	ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อ ดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ	ขนาดเล็ก	36	4.45	0.62
		ขนาดกลาง	9	4.55	0.57
		ขนาดใหญ่	7	4.39	0.73
		ขนาดใหญ่พิเศษ	3	4.56	0.50
5.	ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์	ขนาดเล็ก	36	4.75	0.44
		ขนาดกลาง	9	4.68	0.49
		ขนาดใหญ่	7	4.65	0.56
		ขนาดใหญ่พิเศษ	3	4.88	0.33
6.	ทักษะทางการใช้ภาษาอังกฤษ	ขนาดเล็ก	36	4.13	0.75
		ขนาดกลาง	9	4.28	0.87
		ขนาดใหญ่	7	4.19	0.75

ทักษะการบริหารจัดการศึกษา ในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน	ขนาดโรงเรียน	N	μ	σ
	ขนาดใหญ่พิเศษ	3	4.22	0.64
	รวม	55	4.53	

จากตารางที่ 2 พบว่า โดยรวมผู้บริหารที่สังกัดโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมแตกต่างกัน โดยผู้บริหารโรงเรียนที่สังกัดโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลสูงที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่สังกัดโรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ และโรงเรียนขนาดเล็ก ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ จำแนกตามประสบการณ์ในการบริหารงาน

ทักษะการบริหารจัดการศึกษา ในยุคปกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียน	ประสบการณ์ในการบริหารงาน	N	μ	σ
1. ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	ต่ำกว่า 5 ปี	14	4.63	0.48
	5 – 10 ปี	29	4.61	0.49
	11 ปีขึ้นไป	12	4.79	0.43
2. ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน	ต่ำกว่า 5 ปี	14	4.51	0.56
	5 – 10 ปี	29	4.68	0.48
	11 ปีขึ้นไป	12	4.76	0.47
3. ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์	ต่ำกว่า 5 ปี	14	4.43	0.50
	5 – 10 ปี	29	4.53	0.51
	11 ปีขึ้นไป	12	4.55	0.55
4. ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ	ต่ำกว่า 5 ปี	14	4.33	0.65
	5 – 10 ปี	29	4.53	0.59
	11 ปีขึ้นไป	12	4.46	0.65
5. ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์	ต่ำกว่า 5 ปี	14	4.87	0.33
	5 – 10 ปี	29	4.68	0.48
	11 ปีขึ้นไป	12	4.70	0.51

ทักษะการบริหารจัดการศึกษา ในยุคปรกติใหม่ของผู้บริหารโรงเรียน	ประสบการณ์ใน การบริหารงาน	N	μ	σ
6. ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ	ต่ำกว่า 5 ปี	14	3.90	0.80
	5 – 10 ปี	29	4.28	0.72
	11 ปีขึ้นไป	12	4.20	0.76
รวม		55	4.53	

จากตารางที่ 3 พบว่า โดยรวมผู้บริหารที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานแตกต่างกัน มีระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน แตกต่างกันไป ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน 11 ปีขึ้นไป มีระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลสูงที่สุด รองลงมา คือ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน 5 – 10 ปี และผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน ต่ำกว่า 5 ปี ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ ผู้วิจัยแบ่งประเด็นการอภิปรายเป็น 4 ประเด็นตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ พบว่า ทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน ประกอบด้วย 6 ทักษะ ได้แก่ 1) ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 2) ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน 3) ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ 4) ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ 5) ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์ และมีทัศนคติเชิงบวก และ 6) ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียน ต้องใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการสร้างความร่วมมือร่วมใจในการทำงานกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ตั้งไว้ นอกจากนี้ผู้บริหารควรสามารถนำเสนอสาระสำคัญได้อย่างตรงประเด็นและมีความชัดเจน สามารถเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข่าวสาร มาตรการ และข้อปฏิบัติในเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้กับบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรภายนอกได้อย่างชัดเจน เข้าใจได้ง่าย ทันท่วงที่ต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษา สอดคล้องกับทองทิพภา วิริยะพันธุ์ (2550) ได้กล่าวถึง ทักษะการสื่อสาร เป็นทักษะด้านมนุษย์ที่สำคัญของ

ผู้บริหารที่ควรจะมีเพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ตนเอง การสื่อสารมีหน้าที่หลักในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลอื่น ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ทำให้บุคคลที่มีความสามารถในการสื่อสารหรือมีทักษะในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะเป็นผู้ที่ได้เปรียบมากกว่า เพราะสามารถใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือในการสร้างความร่วมมือร่วมใจให้เกิดขึ้นได้อย่างดี และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของแพรวดา สอนองผผัน (2557) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารและเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษา กล่าวถึงทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพของผู้บริหาร ผู้บริหารสามารถเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรม ผลงานไปสู่ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรภายนอกได้ทันเวลา ต่อเนื่อง และโดยวิธีการที่หลากหลาย และนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มช่องทางการสื่อสาร เช่น Website, Line, Facebook เป็นต้น พร้อมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้บริหารควรรู้เทคนิคการสื่อสาร การพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ เพิ่มช่องทางการสื่อสารให้สอดคล้องกับบริบทและสถานการณ์ปัจจุบัน

1.2 ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน ในการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารโรงเรียนมีการวางแผนการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานการบริหารจัดการศึกษา ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการจัดการศึกษา เช่น ผู้ปกครอง และชุมชน ผู้บริหารโรงเรียนควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ส่งเสริมการจัดกิจกรรม เชื่อมความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนอย่างต่อเนื่อง ให้ความร่วมมือและบริการชุมชนในบริบทที่เหมาะสม สอดคล้องกับปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้กล่าวถึงทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาว่า ทักษะด้านเทคนิคที่ผู้บริหารควรรู้และฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ คือ เทคนิคในการสร้างมนุษยสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน มีการติดต่อสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน เข้าร่วมสังคม รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์กับภายนอก และสอดคล้องกับทองทิพภา วิริยะพันธุ์ (2550) ได้กล่าวถึง กลยุทธ์การสร้างสายสัมพันธ์ที่ยั่งยืนและการเข้าสังคม เป็นทักษะด้านสังคมที่สำคัญของผู้บริหารที่ควรจะมีเพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ตนเอง กล่าวคือ มนุษย์มีความจำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น สามารถสร้างความประทับใจ สร้างความรู้สึกดี ๆ ไว้ในใจของผู้อื่น ส่งผลให้ความสัมพันธ์นั้นเป็นไปอย่างยั่งยืนนาน อันจะนำไปสู่การเอื้อประโยชน์ให้แก่กันและกันในอนาคต การสร้างภาพลักษณ์ของผู้บริหาร เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารจะต้องกระทำและหลีกเลี่ยงไม่ได้อีกประการหนึ่ง

1.3 ทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ในการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาภาพสินธุ์ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากในการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัล มีการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ปัญหาทุกด้านอย่างฉับพลัน ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องมีความสามารถคิดวิเคราะห์ปัญหา คิดค้นหาแนวทางในการแก้ปัญหา จัดลำดับความสำคัญ วางแผนกำลังคนที่มีความเชี่ยวชาญ งบประมาณ และระยะเวลาในการแก้ปัญหาที่เหมาะสมทัน่วงที สามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการป้องกันการเกิดปัญหาซ้ำในอนาคตได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของมณฑาทิพย์ นามนุ (2561) กล่าวว่า ทักษะการคิด

วิเคราะห์ และการคิดสร้างสรรค์ ของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือ กระบวนการทางสมองในการ แปลความหมายของข้อมูลได้อย่างน่าเชื่อถือ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลหรือสิ่งเร้าได้อย่างเป็นระบบจากส่วนย่อย ๆ ไปหาส่วนใหญ่ได้อย่างเป็นองค์รวม คิดแก้ปัญหาด้วยวิธีการใหม่ เป็นแบบอย่างและกระตุ้นให้บุคลากรได้ ริเริ่มความคิดใหม่ ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดผลดีในการพัฒนาสถานศึกษาในอนาคต

1.4 ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ ในการ บริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาศสินธุ์ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากในยุคนิวนอร์มัล มีมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพในการบริหารจัดการศึกษา ผู้บริหารต้องสามารถใช้เทคโนโลยี สื่อดิจิทัล และนวัตกรรม ได้อย่าง สร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ สามารถนำข้อมูลสารสนเทศที่มีความทันสมัยและมีความน่าเชื่อถือจาก แหล่งข้อมูลที่หลากหลายมาใช้เพื่อการตัดสินใจ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยี สื่อดิจิทัลในการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร มาตรการ ข้อปฏิบัติในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้กับบุคลากรภายในโรงเรียน นักเรียน ผู้ปกครอง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มณฑาทิพย์ นามนุ (2561) กล่าวว่า ทักษะทางเทคโนโลยี และการใช้ดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษาใน ศตวรรษที่ 21 คือ การใช้เครื่องมือ สื่อ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีอย่างคล่องแคล่ว สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ได้อย่างสร้างสรรค์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์กิจกรรมสู่ชุมชน มีการบริหารจัดการข้อมูลอย่างเป็นระบบ และใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการ สร้างชุมชนการเรียนรู้ออนไลน์ในการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาองค์การให้มีความทันสมัยและมี ประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวดา สอนองพันธ์ (2557) กล่าวเกี่ยวกับทักษะด้านการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการบริหารจัดการไว้ว่า เป็นทักษะที่ผู้บริหารสามารถใช้เทคโนโลยีได้ อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ ใช้ข้อมูลสารสนเทศที่ทันสมัยจากหลากหลายแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือเพื่อ การตัดสินใจ ใช้เครือข่ายเทคโนโลยีในการบริหารจัดการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ หมวดยุทธ สามารถ เรียกใช้งานได้ง่ายสะดวกรวดเร็วทุกที่ทุกเวลา และใช้เทคโนโลยีในการสร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ ออนไลน์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลและประสบการณ์ อีกทั้งยังเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา คือ ผู้บริหารจะต้องเปิดใจ กว้าง ก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงและเป็นผู้นำในด้านเทคโนโลยี

1.5 ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก ในการบริหารจัดการศึกษาในยุค นิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาศสินธุ์ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากในยุคนิวนอร์มัลที่เกิดความผันผวนของสถานการณ์อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อความรู้สึกของทุก คนในสังคมเป็นอย่างมาก ผู้บริหารโรงเรียนควรสามารถรับรู้และเข้าใจความรู้สึก อารมณ์ ความต้องการของ ตนเองและเพื่อนร่วมงาน รวมไปถึงสามารถควบคุมหรือจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ สามารถปรับตัวพร้อม รับการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ มีความเห็นอกเห็นใจและปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้าง

บรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับสุนทร โคตรบรรเทา (2551) ได้กล่าวถึง ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ ว่าเป็นทักษะของผู้บริหารในการทำงานกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล ทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่มบุคคล เช่น การเข้าใจตนเอง การยอมรับตนเอง การเอาใจใส่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา และการเห็นใจผู้อื่น มีความสำคัญมากต่อบทบาทของผู้บริหารและหัวหน้างานทุกระดับ และสอดคล้องกับทองทิพภา วิริยะพันธุ์ (2550) ได้กล่าวถึง เทคนิคการสร้างการยอมรับ เป็นทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ที่สำคัญของผู้บริหารที่ควรจะมีเพื่อสร้างคุณค่าเพิ่มให้แก่ตนเอง ความสามารถในการทำให้ผู้อื่นยอมรับ เช่น เป็นบุคคลที่เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลทั่วไปสามารถยอมรับได้ว่าเป็นบุคคลที่ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ไม่ยึดมั่นถือมั่น หรือมีอคติสูงเกินไป อีกทั้งยังควรเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ดี รู้จักการยืดหยุ่น เห็นคุณค่าผู้อื่น และรู้จักการให้เกียรติผู้อื่น เพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นไปด้วยดี

1.6 ทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ ในการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากในยุคนิวนอร์มัล เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ทั่วโลก ทำให้ข้อมูล ข่าวสาร การรายงานสถานการณ์ได้รับมาจากต่างประเทศ เป็นระดับสากล ผู้บริหารควรสามารถสื่อสาร แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลเป็นสากลและมีความน่าเชื่อถือโดยใช้ภาษาอังกฤษ สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่หลากหลายทันสมัยทั่วโลก เพื่อใช้ในการตัดสินใจในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวดา สอนองผัน (2557) ได้ทำการศึกษาทักษะของผู้บริหาร กล่าวว่า ทักษะด้านการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพของผู้บริหาร ผู้บริหารสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาประเทศในอาเซียนได้เป็นอย่างดี และสอดคล้องกับวัสถิภา รุมาคม (2565) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19 พบว่าสถานศึกษาควรมีการส่งเสริมการพัฒนาครูให้เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ มีความรู้และทักษะการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถคิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์นวัตกรรมได้ รวมถึงมีทักษะภาษาอังกฤษและการใช้เทคโนโลยี เพื่อให้ครูที่เป็นปัจจัยสำคัญในการจัดการเรียนรู้เป็นผู้ที่สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในยุคความปกติใหม่ได้อย่างมีคุณภาพ

2. จากการวิจัยนี้ พบว่า ระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก ทักษะการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนที่ยั่งยืน ทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และทักษะด้านการคิดและการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนั้น ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรม การบริหารจัดการ และทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก

โดยทักษะทางด้านความฉลาดทางอารมณ์และมีทัศนคติเชิงบวก มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนสามารถรับรู้และเข้าใจความรู้สึก อารมณ์ ความต้องการของตนเองและบุคลากรภายในโรงเรียนและองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง สามารถควบคุมหรือจัดการกับอารมณ์ของตนเองได้ มี

ความเห็นอกเห็นใจและปฏิบัติต่อผู้อื่น รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการทำงานร่วมกัน สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงในยุคนิวนอร์มัลอยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธาทิพย์ มณีรัตนเลิศวานิช (2562) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการสื่อสารภายในสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ การตั้งใจตนเอง การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง การเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่น การตระหนักรู้ในอารมณ์ตนเอง และการมีทักษะทางสังคม

3. จากการวิจัยนี้ พบว่า โดยรวมผู้บริหารที่สังกัดโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน แตกต่างกัน โดยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลสูงสุด รองลงมา คือ ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง ผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่ และผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ตามลำดับ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนในปัจจุบันได้รับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างเข้มข้นเข้ารับตำแหน่งผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งมีการอบรมเกี่ยวกับสมรรถนะและทักษะในการบริหารงานด้านต่าง ๆ โดยการคัดเลือกผู้บริหารโรงเรียนที่จะดำรงตำแหน่งในโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ มีเกณฑ์การคัดเลือกและมีการแข่งขันที่สูง มีการแสดงวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถ และผลงานการบริหารโรงเรียนเชิงประจักษ์ รวมทั้งมีประสบการณ์ในการบริหารงานที่สั่งสมมา ส่งผลให้ระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในขณะที่ระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ทั้งนี้ระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน ยังอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของนิภาพร รอดไพบูลย์ (2565) ได้ทำการศึกษาทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า การเปรียบเทียบทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของบุญส่ง กรุงชาลี (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามขนาดสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. จากการวิจัยนี้ พบว่า โดยภาพรวมผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานแตกต่างกัน มีระดับของทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลของผู้บริหารโรงเรียน แตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน 11 ปีขึ้นไป มีระดับทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคนิวนอร์มัลสูงสุด รองลงมาคือ ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน 5 – 10 ปี และผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงาน ต่ำกว่า 5 ปี ตามลำดับ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนมีการบริหารงานบนพื้นฐานความรู้ หลักการ และทฤษฎีที่มีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ปัญหาที่ได้อุปเจอบทำให้เกิดการสังสมความรู้ใหม่ มีการพัฒนาทักษะการบริหารงานตามประสบการณ์ อีกทั้งการบริหารจัด

การศึกษาในยุคดิจิทัล ที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานมาก ย่อมมีทักษะการบริหารงาน ความรู้ความสามารถ มีการตัดสินใจที่เหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัยของนิภารัตน์ มุลกุลณี (2561) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ในยุคไทยแลนด์ 4.0 ผลการวิจัยพบว่าผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอายุ ประสบการณ์ในการทำงาน และตำแหน่งหน้าที่ ที่แตกต่างกัน มีทักษะในการบริหารสถานศึกษาแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของโชษิตา ศิริมัน (2564) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทักษะการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารในภาวะวิกฤตโควิด-19 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 31 พบว่า การเปรียบเทียบทักษะการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารในภาวะวิกฤตโควิด-19 ของสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดอบรมพัฒนา และส่งเสริมทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนเกี่ยวกับทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล และนวัตกรรมการบริหารจัดการ และทักษะทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมและพัฒนาทักษะการบริหารจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ เพื่อให้การบริหารจัดการศึกษาเกิดประโยชน์สูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). นโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. Retrieved on 10 February 2024 from <https://moe360.blog/2023/01/04/policy-and-focus-moe-fiscal-year-2024/>
- โชษิตา ศิริมัน. (2564). ทักษะการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารในภาวะวิกฤตโควิด-19 ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31. *การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา (ภาคโปสเตอร์)*, 407-416. 27 มีนาคม 2564, วิทยาลัยนครราชสีมา.
- ดวงใจ หงส์จันทร์. (2564). จังหวัดกาฬสินธุ์ คุมเข้มปิดโรงเรียนทุกแห่ง สอนออนไลน์แทนจนถึง 14 มกราคม 65. Retrieved on 25 December 2023 from: <https://kalasin.prd.go.th/th/content/category/detail/id/33/iid/66383>
- ทองทิพภา วิริยะพันธุ์. (2550). *ทักษะผู้บริหาร*. กรุงเทพฯ : จี. พี. ไชเบอร์พริ้นท์.

- นิภาธร มุลกณี. (2561). การพัฒนาทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสํานักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร ในยุคไทยแลนด์ 4.0. ปรินญาณินพนธ์หลักสูตรการศึกษา มหาลัยชิต สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- นิภาพร รอดโพยูลย์. (2565). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสํานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระแก้ว. ปรินญาณามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บุญส่ง กรุงชาติ. (2561). ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสํานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. ปรินญาณามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- พัชรารณณ์ ดวงชื่น. (2563). การบริหารจัดการศึกษารับความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด – 19. วารสารศิลปการจัการ, 4(3), 783-795.
- แพรวดาว สนนงพันธ์. (2557). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสํานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. ปรินญาณามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มณฑาทิพย์ นามนุ. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสํานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. ปรินญาณามหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มาลี บุญศิริพันธ์. (2563). ราชบัณฑิตยสภาบัญญัติศัพท์คำใหม่ “New Normal” ความปกติใหม่ที่เกิดขึ้นจาก COVID-19. Retrieved on 11 June 2021 from: <http://omnirecipes.com/2020/05/07/new-normal/>
- วัสสิกา รุมาคม. (2565). การบริหารสถานศึกษาในยุคความปกติใหม่หลังวิกฤตโควิด-19. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 9(6), 16-30.
- วิชัย วงใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2563). การประเมินการเรียนรู้ใน New normal. กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สํานักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). สพฐ. แจงเลือกวิธีเรียนได้หลายแบบหากไม่พร้อมเรียนออนไลน์. Retrieved on 11 June 2021 from <https://www.obec.go.th/archives/377135>.
- สุทธาทิพย์ มณีรัตน์เลิศวานิช. (2562). ความฉลาดทางอารมณ์ของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการสื่อสารภายในสถานศึกษา สังกัดสํานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1. วารสารสังคมศาสตร์วิจัย, 10(2), 99-112.
- สุนทร โคตรบรรเทา. (2551). หลักการและทฤษฎีการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ปัญญาชน.
- สุวิมล มธูรส (2564). การจัดการศึกษาในระบบออนไลน์ในยุค NEW NORMAL COVID-19. วารสารรัชต์ภาคย์. 15(40), 33 – 42.

- Bellanca, J., & Brandt, R. (Eds.). (2021). *Handbook for Smart School Leaders: Survival Strategies for the Toughest Challenges of School Leadership*. Taylor & Francis.
- Ferdig, R.E., Baumgartner, E., Hartshorne, R., Kaplan-Rakowski, R., & Mouza, C. (Eds.). (2020). *Teaching, Technology, and Teacher Education during the COVID-19 Pandemic: Stories from the Field*. Association for the Advancement of Computing in Education (AACE).
- Fink, D., & Wamsley, G. (2020). *Leading the New Normal: Perspectives on Education Leadership During the COVID-19 Pandemic*. Routledge.
- Halverson, R., & Poole, A. (Eds.). (2020). *Handbook of Education Policy Studies*. Springer.
- UNESCO. (2020). *COVID-19 Educational Disruption and Response*. UNESCO.

